

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Asan/8/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200423
Dátum vydania rozhodnutia: 24. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5019200423.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Anity Fillovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca), v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Mgr. D. L., R. - N. Č.. XXX, proti žalovanému: Regionálna veterinárna a potravinová správa Martin, Záturčianska č. 1, Martin, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. MT/2019/LF, PF/90 zo dňa 26. júna 2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/82/2019-94 zo 4. júna 2020, takto

rozhodol:

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia opatrenia žalovaného č. MT/2019/LF, PF/90 z 26. júna 2019 (ďalej aj len „napadnuté opatrenie“), ktorým žalovaný na základe zistení z úradnej kontroly identifikácie a registrácie zvierat v chove Folkušová I., Folkušová 108, číslo záznamu z úradnej kontroly č. MT/2019/LF, PF/90 z 26. júna 2019 nariadil žalobcovi opatrenia podľa § 14 ods. 2 zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 39/2007 Z.z.“):

1. zákaz premiestňovania zvierat, ktorých pas nebol predložený, a to Vendy č. čipu: 703000000004042, ďalej Sijors č. čipu: 703095600001290, Docs Reed Rey č. čipu: 939000010152459, Denis č. čipu: 703098100000841. Z farmy Folkušová I. CEHZ: 335467, taktiež kôň RAIN FALL, ktorého čip nebolo možné identifikovať, v termíne od 26. júna 2019 do odvolania;
2. predložiť pasy koní, ktoré neboli predložené počas kontroly, a to Vendy, Denis, Docs Reed Rey, Sijors na RVPS Martin, v termíne do 26. júna 2019;
3. predložiť na RVPS Martin individuálny register koňovitých zvierat držaných na farme Folkušová I. CEHZ: 335467 v termíne do 26. júna 2019 a
4. zabezpečiť dooznačenie koňa RAIN FALL čipom, ktorý spĺňa IZO normu, tak aby bolo možné identifikovať zviera na základe čipu v termíne do 26. júna 2019.

2. Regionálna veterinárna a potravinová správa Martin (ďalej aj len „RVPS Martin“) prostredníctvom inšpektorov MVDr. M. W. a MVDr. D. T. uskutočnila úradnú veterinárnu kontrolu podľa § 8 ods. 3 písm. a/, § 12 a § 14 zákona č. 39/2007 Z.z. dňa 26. júna 2019 ako cieľenú kontrolu identifikácie a registrácie koňovitých zvierat u kontrolovaného subjektu Folkušová I., IČO: 37 903 179 D. L. - SHR, Belá - Dulice, ktorý bol prítomný pri kontrole ako zodpovedná osoba. Kontroly sa zúčastnili aj orgány činné v trestnom konaní. O kontrole bol spísaný záznam z úradnej kontroly priamo na mieste kontroly. Počas kontroly nebol predložený individuálny register koňovitých zvierat pre chov CEHZ (centrálna evidencia hospodárskych zvierat) 335467. D. L. ako držiteľ sa vyjadril, že si ho zakúpi a vypíše a potom ho doloží. Neboli predložené štyri kusy pasov, aj keď kone (Vendy Sijors, Docs Reed Rey a Denis) sa na farme fyzicky nachádzali. Podľa vyjadrenia držiteľa, išlo o kone súkromných vlastníkov a tí majú pasy u seba. Kôň RAIN FALL, ktorý sa na farme tiež nachádzal, mal pas, v ktorom bol evidovaný čip, ktorý nebolo možné odčítať čítačkou držiteľa ani RVPS Martin. Zviera preto nebolo úplne identifikované. Držiteľ do záznamu z úradnej kontroly uviedol, že žalovaný nie je nezávislým orgánom voči jeho osobe. Uviedol, že toto tvrdenie písomne vysvetlí a požiada o umožnenie kontrolovania inou RVSP, ktorá je nestranná a nezáujatá. Súčinnosť neodmietol, ale žiadal o vylúčenie RVPS Martin. Na konci záznamu z úradnej kontroly bola uvedená poznámka, že kontrolovaný subjekt po oboznámení sa s vydanými opatreniami uviedol, že odmieta uvedené opatrenia podpísať z dôvodu zaujatosti RVPS Martin voči jeho osobe.

3. Žalovaný napadnuté opatrenie odôvodnil porušením § 2 a § 3 vyhlášky č. 16/2012 Z.z. o identifikácii a registrácii koňovitých zvierat (ďalej aj len „vyhláška č. 16/2012 Z.z.“) a §19 ods. 2 písm. d/ zákona č. 39/2007 Z.z. S opatreniami bol žalobca oboznámený, pričom žalobca bol zároveň aj zodpovedný za ich dodržanie. Žalobca bol poučený, že sa na opatrenia nevzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej aj len „správny poriadok“), nemajú odkladný účinok a nemožno sa voči nim odvolať a sú preskúmateľné súdom.

4. Žalobca voči napadnutému opatreniu podal žalobu. Namietal zákaz premiestňovania zvierat, ktoré nie sú jeho vlastníctvom, ale sú na jeho farme len ustajnené, pretože vlastníkov týchto zvierat nemôže obmedzovať. Namietal opätovné predloženie pasov dotknutých zvierat, ktoré boli identifikované elektronickým čipom. Nebolo mu zrejmé, na základe akého predpisu má duplicitne predkladať pasy koní, keďže existencia týchto už bola zistená kontrolou na mieste elektronickým čipom a kontrolou databázy CEHZ k danému dňu. K očipovaniu koňa RAIN FALL namietal, že tento bol očipovaný v roku 2011 a ak čipy vykazujú nespoľahlivosť, nie je to jeho zavinením, pričom dotknutý kôň bol jednoznačne identifikovaný na základe znakov, a teda čip by bol duplicitným označením. Za šikanózne považoval požadovaný termín nápravy (t.j. do dvoch dní), keďže správca chovu Slovenského teplokrvníka bol iba jeden, býval na východnom Slovensku a určite ho nedonúti napraviť nefunkčný čip do dvoch dní, keďže zvieratá čipuje raz ročne. Postup žalovaného považoval za šikanózne, zameraný voči jeho osobe s účelom poškodiť ho pokutami, ktorý môže poškodiť jeho právo slobodne podnikáť. Podľa žalobcu bol výkon kontroly pomstou riaditeľa žalovaného, ktorý v minulosti čelil obvineniu na základe jeho podania. Namietal tiež, že v jeden deň mu veterinárne orgány vykonali kontroly na všetkých jeho farmách po celej Slovenskej republike súčasne a bez ohlásenia, takže sa nemohol naraz obhajovať na viacerých miestach. Navrhol, aby krajský súd napadnuté opatrenie zrušil a žalovaného vylúčil zo všetkých konaní voči jeho osobe.

5. Krajský súd preskúmal vec bez nariadenia pojednávania za splnenia procesných podmienok stanovených v § 107 ods. 1 písm. a/ SSP a contrario, pričom nezistil ani žiaden iný dôvod na nariadenie pojednávania v zmysle § 107 ods. 1 SSP. K nenariadeniu pojednávania poukázal na to, že žalobca podal správnu žalobu, ktorej náležitosťou nebola žiadosť o nariadenie pojednávania v zmysle § 182 ods. 1 písm. g/ SSP, pričom vychádzajúc z citovaného ustanovenia neprihliadol na neskoršiu žiadosť žalobcu o nariadenie pojednávania, ktorú žalobca uviedol až v replike k vyjadreniu žalovaného a neskôr taktiež vo vyjadrení k duplike žalovaného. Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 177 a nasl. SSP na základe všeobecnej správnej žaloby, v medziach žalobných bodov uvedených v žalobe v zmysle § 134 ods. 1 SSP, pričom neprihliadol na ďalšie žalobné dôvody uvedené v replike

žalobcu, resp. v jeho vyjadrení k duplike žalovaného, keďže tieto boli podané po zákonom stanovenej dvojmesačnej lehote na podanie správnej žaloby podľa § 183 SSP.

6. Krajský súd poukázal na zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu, tak ako sú uvedené v bode 2 tohto rozsudku a na obsah a termín opatrení, tak ako je popísaný v bode 1 tohto rozsudku.

7. K námietke, že pasy koní síce neboli predložené, avšak kone nie sú vo vlastníctve žalobcu a preto nemôže niekomu obmedzovať výkon vlastníckeho práva, ani majiteľom koní diktovať, či ich môžu alebo nemôžu premiestňovať, krajský súd uviedol, že vlastníkov koní neobmedzuje žalobca, ale žalovaný, ktorý vydal obmedzujúce opatrenie. Poukázal na § 37 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 37 ods. 1 zákona č. 39/2007 Z.z., podľa ktorého je vlastník alebo držiteľ zvierat'a pri identifikácii a registrácii zvierat'a povinný zabezpečiť na svoje náklady identifikáciu zvierat a registráciu zvierat podľa osobitných predpisov a konštatoval, že ak teda žalobca kone prevzal od ich vlastníkov, prešla na neho prešla povinnosť na výzvu kontrolných orgánov preukázať identifikáciu a registráciu koní v súlade s vnútroštátnymi a únioumi právnymi predpismi.

8. K oprávneniu uloženia opatrení, krajský súd uviedol, že žalovaný napadnuté opatrenie nariadil v zmysle § 14 ods. 2 zákona č. 39/2007 Z.z., pretože sa preukázalo nedodržanie požiadaviek ustanovených zákonom č. 39/2007 Z.z. a všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie alebo osobitnými predpismi. Poukázal na to, že jednou z veterinárnych požiadaviek v zmysle § 3 písm. a) bod tretí citovaného zákona je identifikácia a registrácia zvierat. Krajský súd poukázal na znenie čl. 4 ods. 2 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/262 z 17. februára 2015, ktorým sa v zmysle smerníc Rady 90/427/EHS a 2009/156/ES stanovujú pravidlá týkajúce sa metód identifikácie zvierat čelade koňovitých (nariadenie o pasoch pre kone) (ďalej aj len „Nariadenie EÚ 2015/262“), v zmysle ktorého sa koňovité zviera považuje za identifikované vtedy, ak je sprevádzané identifikačným dokumentom vydaným v súlade s týmto nariadením a zároveň podľa čl. 18 príslušný orgán môže požadovať, aby koňovité zviera, ktoré sa považuje za identifikované v súlade s čl. 4 ods. 2 alebo čl. 43 ods. 1 tohto nariadenia, bolo na účely overenia totožnosti označené implantovaním transpondéra, t. j. čipu. V tejto súvislosti krajský súd konštatoval, že na identifikáciu a registráciu koňovitých zvierat je teda potrebný tzv. pas koňovitého zvierat'a ako identifikačný dokument, a tiež aj implantovaný transpondér, t.j. čip v jeho tele. Vzhľadom na zistenia vyplývajúce z kontroly (t.j. nepredloženie pasov koní Vendy, Sijors, Docs Reed Rey a Denis, ktorých držiteľom bol žalobca a ktoré sa fyzicky nachádzali na jeho farme a nezabezpečenie úplnej identifikácie koňa RAIN FALL funkčným čipom) krajský súd konštatoval, že pokiaľ teda inšpektori žalovaného uložili v zmysle § 14 ods. 2 písm. a/ zákona č. 39/2007 Z.z. opatrenie preto, že sa zistilo nedodržanie veterinárnej požiadavky ustanovenej týmto zákonom - konkrétne identifikácie a registrácie zvierat ako požiadavky podľa § 3 písm. a/ bod tretí citovaného ustanovenia, takéto opatrenie nie je v rozpore so zákonom.

9. K námietke, že zákaz premiestňovania môže byť vydaný iba v prípade, ak sa pri veterinárnej kontrole preukáže, že zvieratá nie sú spôsobilé na plánovanú prepravu, alebo ak by mohlo dôjsť k poškodeniu zdravia ľudí alebo zvierat krajský súd uviedol, že taký záver z obsahu vyššie citovanej právnej normy nevyplýva a relevantným dôvodom na nariadenie opatrenia je aj nedodržanie požiadaviek ustanovených zákonom č. 39/2007 Z.z., alebo všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na jeho vykonanie alebo osobitnými predpismi, ktorým je nepochybne i Nariadenie EÚ 2015/262. K námietke, že pasy neboli predložené z dôvodu, že kone nie sú vlastníctvom žalobcu a, že k identifikácii došlo elektronickým čipom a preto nebolo potrebné predkladať aj pasy, krajský súd uviedol, že pokiaľ boli zvieratá v čase výkonu kontroly v držbe žalobcu, túto povinnosť mal žalobca. Pokiaľ už boli pasy týchto zvierat vydané (čo v danom prípade sporné nebolo), len ich žalobca nemal k dispozícii, bolo jeho povinnosťou zabezpečiť si od vlastníkov koní tieto pasy tak, aby ich mal k dispozícii ako držiteľ. K tomu krajský súd ďalej uviedol, že bolo právne irelevantné, že pasy sa nachádzali u vlastníkov koní, keďže žalobca ako držiteľ koní ich nemohol predložiť ku kontrole. Za nedôvodnú krajský súd považoval aj časť námietky, spočívajúcu v tom, že kone boli dostatočne identifikované len čipom, pretože v zmysle Nariadenia EÚ 2015/262 koňovité zvieratá sú identifikované iba vtedy, ak sú sprevádzané identifikačným dokumentom vydaným v súlade s týmto nariadením, a teda nepostačuje len implantovanie transpondéra (čipu). O tejto povinnosti žalobca mal

zrejmu vedomosť, keď ostatné kone držané na jeho farme mali obidva identifikačné a registračné doklady, t. j. nielen čipy, ale aj pasy.

10. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku, že individuálny register nie je vedený pre koňovité zvieratá, ale je vedený pre úžitkové zvieratá (kravy, ovce, ošípané). Poukázal na § 19 ods. 2 písm. c/ a d/ zákona č. 39/2007 Z.z., v zmysle ktorého je aj koňovité zviera hospodárskym zvierat'om a centrálny register hospodárskych zvierat obsahuje aj individuálny register vedený v každom chove. K tomu ďalej uviedol, že pokiaľ by si žalobca splnil svoju zákonnú povinnosť a viedol by individuálny register koňovitých zvierat, tento by bol obsiahnutý v Centrálnom registri hospodárskych zvierat, a bol by jeho súčasťou. K námietke žalobcu, že pri kontrole predložil individuálny register koňovitých zvierat krajský súd uviedol, že táto skutočnosť nebola preukázaná, naopak žalobca uvádzal dôvody, pre ktoré ho podľa neho nebolo potrebné predkladať, pričom pokiaľ v replike žalobca uviedol, že je vymyslené tvrdenie žalovaného, že nebol predložený individuálny register krajský súd konštatoval, že táto námietka bola uplatnená po lehote na podávanie námietok (§ 183 SSP) a preto na ňu neprihliadol. Okrem toho sa táto námietka javí ako účelová, keďže žalobca nenamietal ani kontrolné zistenie, že tento register počas kontroly nepredložil.

11. Krajský súd neakceptoval ani námietku týkajúcu sa koňa RAIN FALL, ktorý mal implantovaný nefunkčný čip, pričom podľa žalobcu nespoľahlivosť čipu nebola jeho zavinením a kôň bol aj bez čipu jednoznačne identifikovaný na základe znakov. Podľa krajského súdu pokiaľ sa na registráciu a identifikáciu koňa vyžaduje okrem pasu aj implantácia transpondéra, t.j. čipu a ak sa preukázalo pri kontrole, že čip nebol funkčný, potom je potrebné súhlasiť so žalovaným, že zviera nebolo riadne identifikované, pričom samotný dôvod nefunkčnosti čipu a zavinenie konkrétnej osoby nemá vplyv na skutkové zistenie jeho nefunkčnosti, ktoré jediné je relevantné pre uloženie opatrenia dooznačenia koňa funkčným čipom.

12. Krajský súd sa nestotožnil ani s namietanou šikanóznosťou termínu na nápravu vo vzťahu k očipovaniu koňa RAIN FALL, pretože lehota dvoch dní na vykonanie uloženého opatrenia bola stanovená primerane, a to vzhľadom na to, že prečipovať koňa môže súkromný veterinárny lekár a koňovité zviera môže označiť aj kvalifikovaná osoba poverená ministerstvom (§ 19 ods. 8 zákona č. 39/2007 Z.z.). Podľa krajského súdu preto nebolo potrebné vyčkávať na bližšie nešpecifikovanú osobu z východného Slovenska, ale prečipovanie koňa mohol vykonať ktorýkoľvek súkromný veterinárny lekár, a preto nariadené opatrenie bolo možné splniť v stanovenej lehote. Okrem toho žalobca pri stanovovaní tohto termínu nemal žiadne námietky voči stanovenej dvojdnovej lehote, lebo podľa jeho vyjadrenia k úradnej kontrole namietal len zaujatosť žalovaného voči jeho osobe a žiadne iné námietky neuviedol.

13. K námietke zaujatosti žalovaného voči žalobcovi krajský súd uviedol, že na vydávanie opatrení podľa zákona č. 39/2007 Z.z. sa nevťahujú ustanovenia správneho poriadku a teda nepoužijú sa ani jeho ustanovenia ohľadne prípadného vylúčenia zamestnancov alebo členov správneho orgánu v zmysle § 9 a nasl. Správneho poriadku. Podľa krajského súdu namietat' vylúčenie konkrétnych zamestnancov žalovaného je právom žalobcu v konaní, ktoré by eventuálne prebiehalo následne po vydaní tohto opatrenia, pričom tiež bolo potrebné prihliadnuť na to, že žalobca v žalobe ako zaujatého zamestnanca žalovaného označil riaditeľa RVPS Martin a podľa administratívneho spisu, riaditeľ žalovaného sám pred začatím kontroly dňa 26.06.2019 o 7.30 hod. oznámil nadriadenému správne mu orgánu, že je dôvod na jeho vylúčenie z výkonu kontroly u žalobcu a na kontrole sa nezúčastnil, teda ani formálne ani fakticky vo veci nerozhodoval zaujatý zamestnanec žalovaného.

14. K námietke, že boli vykonané kontroly na všetkých farmách žalobcu a nemohol obhajovať svoje práva na viacerých miestach súčasne, krajský súd uviedol, že predmetom prieskumu bolo vydanie napadnutého opatrenia na farme Folkušová I., pričom na výkone kontroly na tejto farme bol žalobca osobne prítomný, a preto mu žiadne jeho procesné práva z tohto uhla pohľadu neboli odňaté. K požiadavke žalobcu v petite žaloby, aby súd vylúčil žalovaného zo všetkých konaní voči žalobcovi krajský súd konštatoval, že žalobca sa v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia či opatrenia v zmysle správneho súdnictva v zásade môže domáhať len zrušenia napadnutého rozhodnutia či

opatrenia, pokiaľ tvrdí, že toto rozhodnutie či opatrenie je nezákonné, pričom krajský súd nenahrádza činnosť správnych orgánov a nerozhoduje meritórne vo veciach, v ktorých má kompetenciu rozhodovať správny orgán.

1. Žalobca ako sťažovateľ s právnym vzdelaním II. stupňa podal včas kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu a vyhovel žalobe, tak, že vydá rozsudok, ktorým zruší napadnuté opatrenie. Namietal, že krajský súd neakceptoval ani nevyhodnotil, že žalovaný sťažovateľa zaviazal k nevykonateľným a neuskutočiteľným opatreniam. S poukazom na bod 12 napadnutého rozsudku namietal, že nie je pravdou, že by sťažovateľ neobmedzoval vlastníkov koní vo vzťahu k ich presunu a premiestňovaniu, ale, že tak učinil žalovaný napadnutým opatrením, keďže vlastníkom koní žalovaný nič nezakázal. Uviedol, že sťažovateľ poskytuje vlastníkom koní len službu za finančnú odmenu a to chov a starostlivosť o ich vlastníctvo - teda o koňovité zvieratá na jeho farme, pričom nakladať s týmito koňmi môžu iba ich vlastníci a teda môžu na nich jazdiť, premiestňovať ich, predat' ich a vykonávať ostatné práva, vyplývajúce z ich vlastníctva. Ďalej uviedol, že má na území Slovenska niekoľko fariem, na ktorých ustajňuje niekoľko desiatok súkromných koní a nemôže ani nepotrebuje vedieť, kto, kedy a ako nakladá so svojimi koňmi. Poukázal na čl. 20 ods. 3 a 4 Ústavy SR upravujúce výkon a obmedzenie vlastníckeho práva. Uviedol, že vlastníci koňovitých zvierat premiestňovaním ich koní nepoškodzujú ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky ani životné prostredie. S poukazom na Ústavu SR namietal, že nemôže obmedzovať nakladanie s vlastníctvom iným osobám, ktoré sú jeho zákazníkmi a platia si za službu starostlivosti o svoje koňovité zvieratá na jeho farmách. Ďalej namietal, že aj keď má právo EÚ prednosť pred zákonmi SR, je neuskutočiteľné, aby pasy cudzích koňovitých zvierat sa nachádzali na jeho farmách, pretože pri preprave a premiestňovaní koňovitých zvierat ich vlastníckymi musia sprevádzať koňovité zvieratá pri tejto preprave.

2. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti poukázal na skutkové okolnosti týkajúce sa priebehu kontroly, ako aj zistení vyplývajúcich z tejto kontroly, ktoré viedli k vydaniu opatrení uložených sťažovateľovi. K námietke, že sťažovateľovi boli uložené neuskutočiteľné a nevykonateľné opatrenia uviedol, že uložené opatrenia sú legitímne a boli uložené v súlade so zákonom v záujme urýchleného uvedenia daného stavu do súladu so zákonom a vzhľadom na zistené nedostatky, boli splnené všetky predpoklady na uloženie predmetných opatrení. Poukázal na príslušný právny rámec a k tomu uviedol, že vlastníci a držiteľ zvierat majú povinnosť zabezpečiť na svoje náklady identifikáciu a registráciu zvierat v súlade so zákonom. K tomu ďalej uviedol, že v čase kontroly boli koňovité zvieratá v držbe sťažovateľa a ten bol zo zákona povinný zabezpečiť ich identifikáciu a registráciu. Žalovaný odmietol argumentáciu sťažovateľa, spočívajúcu v tom, že kone nie sú jeho vlastníctvom a odkaz na obmedzovanie práv iných odvolajúc sa na Ústavu SR. K tomu uviedol, že v tom prípade bolo povinnosťou sťažovateľa neprijat' vo svojom chove zvieratá, ktoré nespĺňajú veterinárne požiadavky. Ich prijatím sa sťažovateľ stal ich držiteľom a bol povinný plniť všetky veterinárne požiadavky vrátane identifikácie a registrácie. S poukazom na nariadenie EÚ 2015/262 a vyhlášku č. 16/2012 Z.z. uviedol, že vlastníci alebo držiteľ majú povinnosť preukázať pri kontrole identifikáciu a registráciu koňovitých zvierat okrem elektronického čipu aj ich identifikačnými dokumentmi - pasmi a je povinný viesť individuálny register v chove. Poukázal na to, že vlastníkom a držiteľom nemusí byť tá istá osoba, pričom držiteľ je zodpovedný za koňovité zviera a ak nie je súčasne jeho vlastníkom, koná v súlade s nariadením EÚ 2015/262 v mene vlastníka a s jeho súhlasom. Navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

3. V zmysle čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy SR v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 757/2004 Z.z.“) odo dňa 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd SR činnosť a stal sa príslušným na konanie vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konali senáty správneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu SR 18. mája 2020 a bola zaregistrovaná pod sp.zn. 10Asan/8/2020. V zmysle uvedeného je od 1. augusta 2021 na konanie o predmetnej kasačnej sťažnosti príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. v súlade s platným a účinným Rozvrhom práce Najvyššieho správneho

súdu SR náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená senátu 5S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal postupom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky <<http://www.nssud.sk>> (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

4. Podľa § 3 písm. a/ bod 3. zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov, v znení účinnom k vydaniu napadnutého opatrenia, veterinárnymi požiadavkami podľa § 1 ods. 1 sú identifikácia a registrácia zvierat.

5. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 39/2007 Z.z., hospodárske zvieratá musia byť identifikované a ich identifikačné údaje sa vedú v centrálnom registri hospodárskych zvierat.

6. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 39/2007 Z.z., centrálny register hospodárskych zvierat obsahuje

- a) systém identifikácie zvierat,
- b) počítačovú databázu pre centrálny register hospodárskych zvierat,
- c) údaje z pasov hovädzieho dobytku a koňovitých zvierat,
- d) individuálny register vedený v každom chove,
- e) identifikáciu vlastníka alebo držiteľa hospodárskeho zvieratá, a to identifikačným číslom organizácie, ak ide o právnickú osobu alebo fyzickú osobu - podnikateľa, a rodným číslom, ak ide o fyzickú osobu.

7. Podľa § 37 ods. 1 a 2 písm. b) bodu 1 zákona č. 39/2007 Z.z.,

1) Vlastník, držiteľ, sprostredkovateľ alebo dovozca, príjemca, prepravca, predávajúci alebo iné fyzické osoby alebo právnické osoby oprávnené disponovať so zvieratami, násadovými vajcami, zárodočnými produktmi, produktmi živočíšneho pôvodu, živočíšnymi vedľajšími produktmi a vybranými produktmi rastlinného pôvodu, krmivami, medikovanými krmivami, osoby, ktoré manipulujú so zvieratami, najmä predávajú zvieratá, strihajú alebo inak ošetrujú zvieratá a prevádzkovatelia potravinárskych podnikov, na ktoré sa vzťahujú veterinárne požiadavky podľa § 3, zodpovední za bezpečnosť potravín živočíšneho pôvodu sú povinní (...)

2) Osoby uvedené v odseku 1 sú ďalej povinné pri identifikácii a registrácii zvierat zabezpečiť na svoje náklady identifikáciu zvierat, registráciu zvierat podľa osobitných predpisov 103).

103) Napríklad nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, nariadenie Rady (ES) č. 21/2004, nariadenie Komisie (ES) č. 1825/2000, nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 305/2003 Z. z. o identifikácii a registrácii zvierat v znení nariadenia č. 429/2005 Z.z.

8. Podľa § 14 ods. 2 písm. a/ zákona č. 39/2007 Z.z., ak to okolnosti prípadu vyžadujú, najmä ak existuje riziko ohrozenia zdravia zvierat, zdravia ľudí alebo ak je to potrebné z hľadiska ochrany zvierat, alebo ak existuje podozrenie, alebo ak sa zistilo porušovanie povinností alebo nedodržiavanie požiadaviek ustanovených týmto zákonom a všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na jeho vykonanie alebo osobitnými predpismi,⁵⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/39/20210315>> veterinárny inšpektor bezodkladne nariadi vhodné opatrenia na ochranu zdravia zvierat, zdravia ľudí alebo ochranu zvierat alebo opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie bezpečnosti produktov živočíšneho pôvodu, najmä

a) obmedzenie alebo zákaz premiestňovania, prepravy, uvádzania na trh alebo používania zvierat, (...).

9. Po preskúmaní spisu, postupu žalovaného vo veci a s prihliadnutím na obsah kasačných námietok je z pohľadu kasačného súdu kľúčovým pre posúdenie veci zodpovedanie otázky, či možno sťažovateľovi uložiť opatrenia týkajúce sa koňovitých zvierat popísané v bode 1 tohto rozsudku za

predpokladu, že sťažovateľ je v postavení držiteľa a nie je vlastníkom dotknutých koňovitých zvierat. V rámci vysporiadania sa s touto kľúčovou otázkou je potrebné prihliadať v prvom rade na obsah nariadenia EÚ 2015/262 a následne aj na zákon č. 39/2007 Z.z.

10. Vychádzajúc z recitálu 19 k nariadeniu EÚ 2015/262, ktorý je napriek absencii jeho právnej záväznosti významným interpretačným nástrojom pre konkrétne ustanovenia dotknutého právneho aktu EÚ, možno konštatovať, že právne akty EÚ síce z terminologického hľadiska rozlišujú medzi vlastníckymi a držiteľskými zvieratami, avšak v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov a predpisov EÚ nemusí byť vlastníkom koňovitého zvieratá nevyhnutne osoba, ktorá za koňovité zviera zodpovedá. Preto je vhodné objasniť, že za identifikáciu zvierat čelade koňovitých v súlade s týmto nariadením by mal v prvom rade zodpovedať držiteľ koňovitého zvieratá, ktorý môže, ale nemusí byť jeho vlastníkom.

11. V zmysle čl. 2 písm. c/ nariadenia EÚ 2015/262 je držiteľom fyzická alebo právnická osoba, ktorá vlastní zvieratá čelade koňovitých alebo je ich chovom poverená bez ohľadu na to, či za túto činnosť dostáva peňažnú odmenu, alebo či ju vykonáva dočasne či na stálo vrátane prepravy, účasti na trhoch alebo súťažiach, dostihoch či kultúrnych podujatiach a v zmysle čl. 3 ods. 2 citovaného nariadenia, ak držiteľ nie je vlastníkom alebo jedným z vlastníkov koňovitého zvieratá, koná v súlade s týmto nariadením v mene vlastníka a s jeho súhlasom.

12. Uvedené je z pohľadu kasačného súdu jednoznačným vyjadrením toho, že zodpovednosť za plnenie si povinností vyplývajúcich z citovaného nariadenia nesie v prvom rade držiteľ koňovitého zvieratá, ktorým bol v prejednávanej veci preukázateľne sťažovateľ, pričom samotný vlastnícky vzťah k dotknutému koňovitému zvieratú nie je pre posúdenie zodpovednosti relevantný. Tomuto záveru napokon korešponduje aj znenie § 37 ods. 1 a 2 zákona č. 39/2007 Z.z. podľa ktorého osobou, ktorou sa má na mysli aj držiteľ (viď odsek 1 citovaného ustanovenia) je povinný pri identifikácii a registrácii zvierat zabezpečiť na svoje náklady identifikáciu zvierat, registráciu zvierat podľa osobitných predpisov (viď odsek 2 citovaného ustanovenia). V zmysle uvedeného teda neobstojí sťažovateľova hlavná argumentácia v kasačnej sťažnosti, podstatou ktorej bolo, že sťažovateľ nie je vlastníkom dotknutých koňovitých zvierat.

13. V zmysle čl. 18 ods. 5 písm. c/ nariadenia EÚ 2015/262 príslušné orgány môžu požadovať, aby koňovité zvieratá, ktoré sa považujú za identifikované v súlade s článkom 4 ods. 2 a článkom 43 ods. 1, boli na účely overenia totožnosti označené implantovaním transpondéra v prípadoch, keď to príslušný orgán považuje za nevyhnutné na zabezpečenie overenia totožnosti. Je zrejmé, že obsahu citovaného ustanovenia korešpondoval aj postup žalovaného v prejednávanej veci, pričom kasačný súd poukazuje na kontrolné zistenia, v zmysle ktorých sťažovateľ ku štyrom koňom (Vendy, Sijors, Docs Reed Rey a Denis), ktoré boli umiestnené na jeho farme a teda ktorých bol držiteľom, nepredložil platné pasy, aj keď kone sa na farme fyzicky nachádzali a boli očipované. Pokiaľ ide o koňa RAIN FALL tento bol síce označený čipom (transpodérom), avšak čip nebolo možné prečítať čítačkou ani držiteľa koňa ani inšpektorov žalovaného. Elektronické identifikátory („transpondéry“) pre zvieratá čelade koňovitých sa už bežne používajú v praxi na medzinárodnej úrovni, pričom táto technológia by mala slúžiť na to, aby bola zaručená jasná súvislosť medzi koňovítm zvieratom a identifikačným dokumentom. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že sťažovateľ ako držiteľ nedodrжал resp. porušil povinnosť uvedenú v § 3 písm. a/ bod 3. a vzhľadom na uvedené mu žalovaný uložil opatrenie v zmysle § 14 ods. 2 zákona č. 39/2007 Z.z. v súlade so zákonom.

14. Kasačný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že námietky sťažovateľa obsiahnuté v kasačnej sťažnosti tak neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ani rozhodnutia žalovaného a preto tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Kasačný súd sa v ostatnom plne stotožňuje s napadnutým rozsudkom krajského súdu a konštatuje, že krajský súd sa s danou vecou dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové a právne závery a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami sťažovateľa. Vzhľadom na uvedené tak kasačnú sťažnosť zamietá ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

15. O náhrade trov kasačného konania rozhodol tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa §167 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona.

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.